

[Bertel Haarder.]

bruges? Det vil ministeren måske overlade til rektorerne, men i så fald kunne der vel i det mindste være brug for en vis koordination af bestræbelserne. Og hvad med Statens Uddannelsesstøtte? Det er dog ministerens domæne. Det ville jo være muligt – det er noget, man kunne overveje – at fratage alle studerende på de besatte institutter deres uddannelsesstøtte og derefter give den igen til dem, der underskriver, at de gerne vil have en normalisering af forholdene.

Det er faktisk ikke for tidligt, at den forhandling, der nævnes i den mellem de konservative og socialdemokratiet aftalte dagsorden, kommer i gang, så der så at sige bliver lagt et beredskab for lignende situationer, som vil komme, og som selvfølgelig yderligere vil bidrage til at isolere voldsmændene, men som alligevel kræver, at de, der ønsker ordnede tilstande, får et rygstød fra deres minister, og at der er nogen, der på topposterne gør deres pligt og går de veje, der er at gå.

Jeg vil gerne sige, at det, der er målsætningen for venstre, er at få styrket den moderation på universiteterne, som er tiltaget i den senere tid, at styrke de utallige studenter, som hidtil overhovedet ikke har interesseret sig for disse ting, men pludselig er begyndt at gøre det, fordi de opdager, at hvis de ikke gør det, bliver der ødelagt noget. Det er vores målsætning, at den spire, der er vokset frem her i foråret på universiteterne, skal vokse sig stærk og grøn, og derfor skal vi følge udviklingen og ikke gøre uforsigtige ting, men få gang i forhandlingerne i en fart og straks få ordnede tilstande.

Undervisningsministeren (Ritt Bjerregaard):

Jeg skal starte med meget kort at besvare to spørgsmål fra hr. Wissing og fra hr. Jørgen Junior. Først vedrørende breve fra de studerende: alle breve, der modtages i undervisningsministeriet, bliver selvsagt behandlet. Vi har ikke modtaget nogen klager fra universiteterne. Og til hr. Jørgen Junior: hverken ministeren eller ministeriet censurerer Studenterhåndbogen.

Hr. Brusvang spurgte til § 35 i styrelsesloven og ville gerne have et svar på, om undervisningsministeren kunne udskrive direktiver. Det kan undervisningsministeren selvfølgelig efter den paragrafs formulering, men min vurdering

har været den, at man selvsagt ikke giver direktiver for noget, institutionerne selv er i gang med. Derfor har hr. Brusvang ret i det, han skriver i dagsordenen fra centrum-demokraterne, nemlig at hvis man vil gå videre, således at ministeren skal sikre disse ting, f. eks. som centrum-demokraterne skriver det: overtage administrationen, skal der en ændring af styrelsesloven til.

Fru Ebba Strange havde et langt indlæg om den generelle situation på de højere læreanstalter og undervisningssektoren i det hele taget, men intet i virkeligheden om besættelserne. Ikke engang hr. Jørgen Jensen gik så langt som fru Ebba Strange i sit indlæg. Fru Ebba Strange accepterede simpelt hen, hvad der skete, og det skal fru Ebba Strange selvfølgelig have lov til.

Skulle nogen efter fru Ebba Stranges indlæg her være i tvivl om, hvad der sker i SF for tiden, er der her en udmærket dokumentation for, at kapløbet med VS er indledt.

Fru Ebba Strange sluttede med at spørge til den samfundsvidenskabelige basisuddannelse på Roskilde, og jeg skal gerne gentage, hvad jeg har sagt til fru Ebba Strange før, og hvad jeg også sagde i folketinget i onsdags, nemlig at direktoratet for de videregående uddannelser har tilkendegivet, at man med de opstillede tidsfrister kan åbne den samfundsfaglige basisuddannelse til februar.

Jeg skal ellers ikke gå meget ind i debatten, der jo i nogen grad har været præget af, at mange af problemerne synes at være overstået. Jeg skal dog knytte nogle enkelte bemærkninger til hr. Christophersen, som var inde på, at regeringen havde udvist en rådvild og tøvende holdning over for de højere læreanstalter.

Jeg kunne selvfølgelig nøjes med at henvise til hr. Niels Helveg Petersens og hr. Ib Christensens indlæg, men jeg skal alligevel komme med et par supplerende synspunkter.

Regeringen har nemlig ikke udvist en hverken rådvild eller tøvende holdning over for det, der er sket. Det, vi har gjort, er, at vi har fastholdt selvstyret, ikke bare for sjov, heller ikke tilfældigt og heller ikke uden at vi nøje har overvejet det. Vi mener faktisk alvorligt, at den forskningsmæssige og videnskabelige frihed skal fastholdes, og vi mener ikke, at den politiske magt skal blande sig i disse ting, heller ikke, når der er en uro som den, vi her har været vidne til, og slet ikke, når det ikke er